

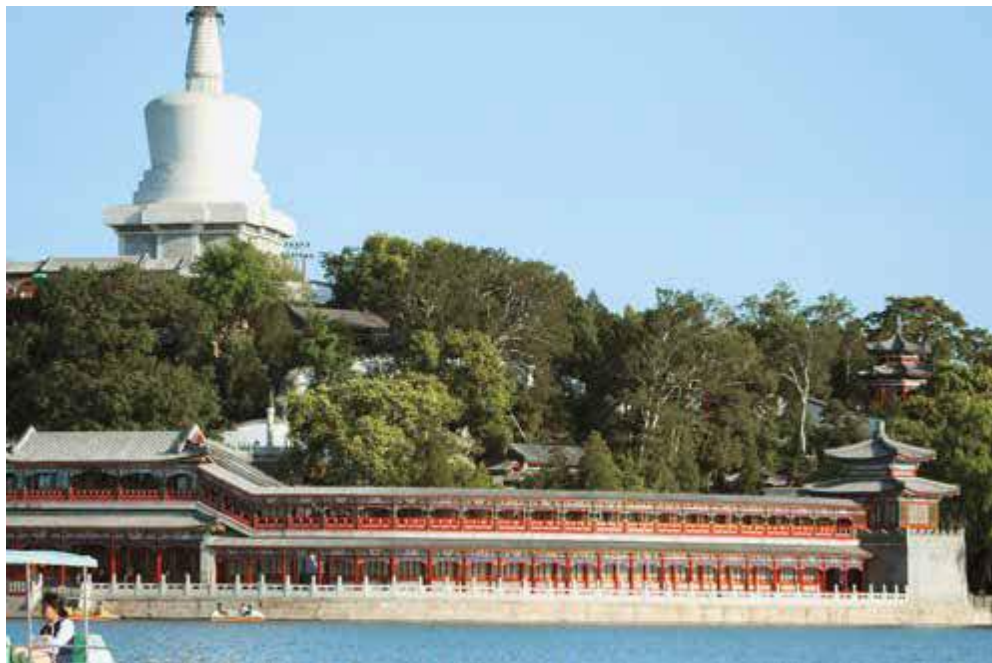

Ryc. 7. Fragment parku Beihai, stan współczesny

zupełnie zadrzewienia, co podkreślało jej odmienność – większą oficjalność, surowość i monumentalność. Z jednym wyjątkiem – kanały wewnątrz dziedzińców zostały przeprowadzone wzdłuż linii krzywych, co przypomina zasadę Yin i Yang. Pałace cesarskie odznaczały się barwami. Z białego marmuru budowano tarasy, które błyszcząły w pełnym słońcu kontrastując z czerwienią kolumn i murów, dachówka pokrywająca dachy budowli pokryta była żółtą glazurą, a wsporniki i belki wypełnione były barwną polichromią. Ogólną kolorystykę uzupełniała zieleń przyległego ogrodu. Kolor dachu odpowiadał pozycji społecznej właściciela domu, budynki zwykłych obywateli były szare (ryc. 6).

Park Beihai

W skład rozległego kompleksu Pałacu Zimowego wchodziły również okazałe ogrody z jeziorami, wyspami i wzgórzami, usytuowane na zachód od Zakazanego Miasta. Głównym i charakterystycznym elementem tych założeń jest zespół trzech połączonych ze sobą jezior: Południowego, Środkowego i Północnego. Najślawniejszy jest park **Beihai** (znane są również inne pisownie – Pei Hai i Bei Hai), w którym jezioro (Północne Morze) stanowi dominantę i centrum tego układu przestrzennego, a na nim wyspa ze wzgórzem (ryc. 7). Na wyspie oraz na obrzeżu jeziora rozmieszczono różne budowle i urządzenia, które w połączeniu z wodą, wzgórzami i skałami oraz bogatą zielenią parku tworzą bardzo malowni-

Ryc. 8. Park Beihai, Biała Dagoba góruje nad parkiem

Ryc. 9. Park Beihai, stan współczesny